

Geschiedenis:

Operatie Barbarossa

Tweede Wereldoorlog: 1939-1945

Hitler voelde zich in 1941 sterk genoeg om de aanval op de Sovjet-Unie te openen. Bijna slaagde het Duitse leger erin Moskou in te nemen maar uiteindelijk moest de Wehrmacht zijn meerdere erkennen in het Rode Leger. Het zou het omslagpunt van de oorlog blijken.

Duitsland opende op 22 juni 1941 de aanval op de Sovjet-Unie: Operatie Barbarossa. Het niet-aanvalsverdrag met de Sovjet-Unie had Hitler in 1939 alleen gesloten om in de beginfase van de oorlog een strijd op twee fronten te voorkomen. Nu het grootste gedeelte van West-Europa onder Duitse controle was gebracht, achtte hij de tijd rijp om zijn *Lebensraum*-politiek in praktijk te brengen.

Het uitgestrekte Russische grondgebied werd in eerste instantie in razend tempo door de Duitsers veroverd maar uiteindelijk draaide Operatie Barbarossa uit op een desastreuze mislukking. De grootste vijand van de Duitse soldaat was de genadeloze Russische winter. De Duitse troepen waren niet goed genoeg voorbereid op de extreme koude, omdat de operatie veel later in het jaar was ingezet dan oorspronkelijk was gepland.

Ook keerde de Russische en Poolse bevolking zich massaal tegen de bezetters, vooral door het buitengewoon wrede optreden van het Duitse leger dat honderdduizenden burgers ombracht. In het kielzog van de Wehrmacht trokken ook speciale SS-eenheden mee die Poolse, Russische en Oekraïense Joden systematisch opspoorde en vermoordden.

In februari 1943 verloren de Duitsers de uitputtende Slag om Stalingrad. Vanaf dat moment werden ze aan het oostfront steeds verder teruggedrongen. In de maand juli van datzelfde jaar volgde de beslissende tankslag bij Koersk in Oekraïne. De Wehrmacht en de SS hadden de oorlog in het oosten verloren. De overwinning kon het Rode Leger niet meer ontgaan.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/73/operatie-barbarossa>